

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 10 april 2014*

”Begäran om förhandsavgörande — Konsumentupplysning och konsumentskydd — Förordning (EG) nr 1924/2006 — Näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel — Märkning och presentation av sådana livsmedel — Artikel 10.2 — Tillämpning i tiden — Artikel 28.5 och 28.6 — Övergångsåtgärder”

I mål C-609/12,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) genom beslut av den 5 december 2012, som inkom till domstolen den 27 december 2012, i målet

Ehrmann AG

mot

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna M. Safjan (referent), J. Malenovský, A. Prechal och S. Rodin,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 oktober 2013,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Ehrmann AG, genom A. Meyer, Rechtsanwalt,

— Europeiska kommissionen, genom S. Grünheid och B.-R. Killmann, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 14 november 2013 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: tyska.

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (EUT L 404, 2006, s. 9, och rättelse i EUT L 12, 2007, s. 3), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 116/2010 av den 9 februari 2010 (EUT L 37, 2010, s. 16) (nedan kallad förordning nr 1924/2006).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Ehrmann AG (nedan kallat Ehrmann) och Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (fristående organ för bekämpande av illojal konkurrens) (nedan kallad Wettbewerbszentrale) avseende tillämpningen i tiden av den upplysningsplikt som föreskrivs i artikel 10.2 i förordning nr 1924/2006.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 I skälen 1, 9 och 35 i förordning nr 1924/2006 anges följande:
  - ”(1) Allt fler av de livsmedel som säljs och marknadsförs i gemenskapen är försedda med näringspåståenden och hälsopåståenden. För att säkerställa en hög nivå på konsumentskyddet och underlätta konsumenternas val bör de produkter som släpps ut på marknaden, inbegripet importerade produkter, vara säkra och korrekt märkta. En mångsidig och balanserad kost är en förutsättning för god hälsa, och enskilda produkter bör ses i relation till kosten som helhet.
  - ...
  - (9) Det finns ett stort antal näringsämnen och andra ämnen, bland annat vitaminer, mineralämnen inklusive spårämnen, aminosyror, essentiella fettsyror, kostfibrer, olika växt- och örtextrakt, med näringsmässiga eller fysiologiska effekter som kan finnas i ett livsmedel och bli föremål för ett påstående. Därför bör det fastställas allmänna principer som gäller samtliga påståenden om livsmedel, i syfte att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå och ge konsumenterna tillräckligt med information för att de skall kunna göra sina val med fullständig tillgång till alla fakta samt för att skapa likvärdiga konkurrensvillkor för livsmedelsindustrin.
  - ...
  - (35) Lämpliga övergångsåtgärder behövs för att livsmedelsföretagare skall kunna anpassa sig till kraven i denna förordning.”
- 4 I artikel 1.1 och 1.2 i förordningen föreskrivs följande:
  - ”1. Denna förordning harmoniserar de bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar och som gäller näringspåståenden och hälsopåståenden, för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och en hög konsumentskyddsnivå.
  2. Denna förordning skall tillämpas på näringspåståenden och hälsopåståenden i kommersiella meddelanden, oavsett om dessa är i form av märkning och presentation av eller reklam för livsmedel som skall levereras som sådana till slutkonsumenten.

Artikel 7 och artikel 10.2 a och b ska inte gälla oförpackade livsmedel (inbegripet färskvaror såsom frukt, grönsaker eller bröd) som säljs till slutkonsumenten eller till storhushåll och inte heller livsmedel som på begäran av köparen förpackas på försäljningsstället eller färdigförpackas för omedelbar försäljning. Nationella föreskrifter får tillämpas fram till dess att gemenskapsåtgärder, som avser att ändra eller komplettera icke väsentliga delar i denna förordning, slutligen har antagits i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

...”

5 Artikel 2 i förordningen innehåller följande definitioner:

”1. I denna förordning skall

...

2. Följande definitioner skall också gälla:

1) *påstående*: varje budskap eller framställning som inte är obligatorisk enligt gemenskapens eller medlemsstaternas lagstiftning, inbegripet framställningar bestående av bilder, grafik eller symboler, oavsett form, och som anger, låter förstå eller antyder att ett livsmedel har särskilda egenskaper.

...

4) *näringspåstående*: varje påstående som anger, låter förstå eller antyder att ett livsmedel har särskilda gynnsamma näringsmässiga egenskaper på grund av

a) den energi (det kalorivärde) det

i) ger,

ii) ger i minskad eller ökad grad, eller

iii) inte ger, och/eller

b) de näringsämnen eller andra ämnen det

i) innehåller,

ii) innehåller i mindre eller större omfattning, eller

iii) inte innehåller.

5) *hälsopåstående*: varje påstående som anger, låter förstå eller antyder att det finns ett samband mellan en kategori av livsmedel, ett livsmedel eller en av dess beståndsdelar och hälsa.

...”

6 I första stycket i artikel 3 i förordningen, som har rubriken ”Allmänna principer för samtliga påståenden”, föreskrivs följande:

”Näringspåståenden och hälsopåståenden får användas på märkning och presentation av och i reklam för livsmedel som släpps ut på marknaden i gemenskapen endast om de är förenliga med bestämmelserna i denna förordning.”

- 7 I punkterna 1–3 i artikel 10 i förordningen, vilken avser hälsopåståenden och har rubriken ”Särskilda villkor”, föreskrivs följande:

”1. Hälsopåståenden skall förbjudas om de inte uppfyller de allmänna kraven i kapitel II [innehållande artiklarna 3–7 i förordningen] och de särskilda kraven i detta kapitel [innehållande artiklarna 10–19 i förordningen] och är godkända i enlighet med denna förordning och ingår i de förteckningar över godkända påståenden som föreskrivs i artiklarna 13 och 14.

2. Hälsopåståenden skall endast tillåtas om följande uppgifter anges i märkningen eller, om ingen sådan märkning finns, i presentationen och reklamen:

- a) Ett uttalande om vikten av en mångsidig och balanserad kost och en hälsosam livsstil.
- b) Den mängd livsmedel och det konsumtionsmönster som krävs för att den påstådda gynnsamma effekten skall uppnås.
- c) I tillämpliga fall, ett konstaterande riktat till personer som bör undvika att använda produkten, och
- d) en lämplig varning i fråga om produkter som vid överdriven konsumtion kan utgöra en hälsorisk.

3. Hänvisningar till en allmän, icke specificerad gynnsam effekt av näringsämnet eller livsmedlet för allmän hälsa eller hälsorelaterat välbefinnande får göras endast om de åtföljs av ett bestämt hälsopåstående som ingår i de förteckningar som föreskrivs i artikel 13 eller 14.”

- 8 I punkterna 1–3 i artikel 13 i förordningen, som har rubriken ”Andra hälsopåståenden än sådana som avser minskad sjukdomsrisk och barns utveckling och hälsa”, föreskrivs följande:

”1. Hälsopåståenden som beskriver eller hänvisar till

- a) ett näringsämnes eller annat ämnes betydelse för kroppens tillväxt, utveckling och funktioner, eller
- b) psykologiska och beteendemässiga funktioner, eller
- c) bantning eller viktkontroll eller nedsatt hungerkänsla eller ökad mättnadskänsla, eller en minskning av kostens energiinnehåll, utan att det påverkar tillämpningen av [kommissionens] direktiv 96/8/EG [av den 26 februari 1996 om livsmedel avsedda att användas i energibegränsade dieter för viktminskning (EGT L 55, s. 22)],

och som anges i den förteckning som avses i punkt 3, får göras utan att genomgå de förfaranden som föreskrivs i artiklarna 15–19, förutsatt att de

- i) bygger på allmänt vedertagen vetenskaplig dokumentation och
- ii) förstås väl av genomsnittskonsumenten.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna förteckningar över de påståenden som avses i punkt 1 senast den 31 januari 2008, vilka skall åtföljas av de villkor som gäller för dem och av hänvisningar till relevant vetenskaplig motivering.

3. Efter samråd med [Europeiska] myndigheten [för livsmedelssäkerhet] ska kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3, anta en gemenskapsförteckning, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, över de tillåtna påståenden som avses i punkt 1 och alla nödvändiga villkor för användningen av dessa påståenden senast den 31 januari 2010.”

- 9 I artikel 14 i förordningen, som har rubriken "Påståenden om minskad sjukdomsrisk och påståenden om barns utveckling och hälsa", föreskrivs följande:

"1. Trots vad som sägs i artikel 2.1 b i direktiv [2000/13] får följande påståenden göras om de i enlighet med det förfarande som avses i artiklarna 15, 16, 17 och 19 i denna förordning har godkänts för att tas upp i en gemenskapsförteckning över sådana tillåtna påståenden tillsammans med alla nödvändiga villkor för användning av dessa påståenden:

- a) Påståenden om minskad sjukdomsrisk.
- b) Påståenden om barns utveckling och hälsa.

2. Utöver de allmänna bestämmelser som fastställs i denna förordning och de särskilda bestämmelserna i punkt 1, skall i fråga om påståenden om minskad sjukdomsrisk märkningen eller, om ingen sådan märkning finns, presentationen eller reklamen också innehålla en uppgift om att en mängd riskfaktorer finns för den sjukdom som påståendet avser och att en ändring av någon av dessa riskfaktorer kan, men behöver inte ha en gynnsam effekt."

- 10 I punkterna 5 och 6 i artikel 28 i förordningen, som har rubriken "Övergångsåtgärder", föreskrivs följande:

"5. Sådana hälsopåståenden som avses i artikel 13.1 a får göras från och med den dag då denna förordning träder i kraft till och med den dag då den förteckning som avses i artikel 13.3 antas, på livsmedelsföretagarens ansvar, under förutsättning att de är förenliga med denna förordning och med gällande tillämpliga nationella bestämmelser, utan att det påverkar antagandet av de skyddsåtgärder som avses i artikel 24.

6. Andra hälsopåståenden än de som avses i artikel 13.1 a och artikel 14.1 a och som i enlighet med nationella bestämmelser har använts före den dag då denna förordning träder i kraft ska omfattas av följande:

- a) Hälsopåståenden som har bedömts och godkänts i en medlemsstat skall godkännas enligt följande:
  - i) Medlemsstaterna skall senast den 31 januari 2008 underrätta kommissionen om dessa påståenden, åtföljt av en rapport som utvärderar de vetenskapliga data som stöder påståendet.
  - ii) Efter att ha samrått med [Europeiska] myndigheten [för livsmedelssäkerhet] ska kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3, anta ett beslut som gäller de hälsopåståenden som godkänts på detta sätt och som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den.

Hälsopåståenden som inte godkänns enligt detta förfarande får fortsätta att användas i sex månader efter antagandet av beslutet.

- b) Hälsopåståenden som inte har bedömts och godkänts i en medlemsstat får fortsätta att användas under förutsättning att en ansökan görs i enlighet med denna förordning före den 19 januari 2008; hälsopåståenden som inte godkänns enligt detta förfarande får fortsätta att användas i sex månader efter det att ett beslut har fattats enligt artikel 17.3."

- 11 I artikel 29 i förordningen föreskrivs följande:

"Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med 1 juli 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.”

Tysk rätt

- 12 I stycke 1 i 11 § ("Bestämmelser om skydd mot vilseledande") i lagen om livsmedel, basvaror och foder (Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch) (nedan kallad LFGB), föreskrivs – i den version som är tillämplig i det nationella målet – följande:

”Det är förbjudet att saluföra livsmedel under en vilseledande beteckning eller med hjälp av vilseledande uppgifter eller en vilseledande presentation liksom att allmänt, eller i enskilda fall, marknadsföra livsmedel med hjälp av presentationer eller andra uttalanden som är vilseledande. Ett vilseledande ska, bland annat, anses föreligga när

1. det i fråga om ett livsmedel används beteckningar, uppgifter, presentationer, beskrivningar eller andra uttalanden som är ägnade att ge en felaktig uppfattning om livsmedlets egenskaper, särskilt dess typ, kvalitet, sammansättning, kvantitet, hållbarhet, ursprung, härkomst eller framställnings- eller utvinningsmetod,

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 13 Av beslutet om hänskjutande framgår att Ehrmann framställer och distribuerar mjölkprodukter, bland annat en färskost med frukt ("Monsterbacke") som i handeln säljs i enheter innehållande sex burkar om 50 gram vardera (nedan kallad den aktuella produkten).
- 14 Enligt näringsvärdesdeklarationen på den aktuella produktens förpackning har produkten, per 100 gram, ett energivärde på 105 kalorier, en sockerhalt på 13 gram, en fetthalt på 2.9 gram och en kalciumhalt på 130 milligram. Den hänskjutande domstolen har, som jämförelse, angett att komjolk har samma kalciumhalt, nämligen 130 milligram per 100 gram mjölk, men att sockerhalten i komjolk endast är 4,7 gram per 100 gram mjölk.
- 15 Under år 2010 tillfördes en slogan med lydelsen "Lika viktig som det dagliga glaset mjölk!" (nedan kallad sloganen) på ovansidan av varje enhet av den aktuella varan. Märkningen och presentationen av varan innehöll inte någon av de uppgifter som anges i artikel 10.2 a–d i förordning nr 1924/2006.
- 16 Wettbewerbszentrale intog den ståndpunkten att sloganen utgör en vilseledande beteckning i den mening som avses i 11 § stycke 1 andra meningen punkt 1 LFGB, eftersom den inte gav upplysning om den aktuella produktens sockerhalt, vilken klart överstiger sockerhalten i mjölk. Enligt Wettbewerbszentrale stred sloganen dessutom mot förordning nr 1924/2006, eftersom den innehöll näringspåståenden och hälsopåståenden i den mening som avses i denna förordning. Hänvisningen till mjölk antyder, åtminstone indirekt, att den aktuella produkten, liksom mjölk, har ett högt kalciuminnehåll. Enligt Wettbewerbszentrale utgjorde således sloganen inte ett rent kvalitetspåstående, utan konsumenten utlovas därigenom även hälsofördelar.
- 17 Mot bakgrund härav väckte Wettbewerbszentrale talan vid Landgericht Stuttgart (regional domstol i första instans i Stuttgart) och yrkade att Ehrmann skulle förbjudas att fortsättningsvis använda sloganen och att bolaget skulle förpliktas att utge ersättning för Wettbewerbszentrales kostnader för att rikta en formell anmodan till bolaget.

- 18 Ehrmann yrkade att talan skulle ogillas och anförde följande. Den aktuella produkten är visserligen ett livsmedel som kan jämföras med mjölk, men konsumenterna likställer ändå inte produkten med mjölk. Skillnaden mellan sockerhalten i den aktuella produkten och sockerhalten i mjölk är dessutom så liten att den inte kan anses avgörande. Dessutom anger sloganen inte någon specifik näringsegenskap hos produkten. Sloganen utgör således endast ett kvalitetspåstående, vilket inte omfattas av förordning nr 1924/2006. Ehrmann gjorde vidare gällande att det framgår av artikel 28.5 i förordning 1924/2006 att artikel 10.2 i förordningen inte var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i det aktuella målet.
- 19 Landgericht Stuttgart ogillade Wettbewerbszentrales talan i dom av den 31 mars 2010.
- 20 Wettbewerbzentrale överklagade domen till Oberlandesgericht Stuttgart (regional domstol i andra instans i Stuttgart). Oberlandesgericht Stuttgart biföll yrkandet om förbud och ersättning för kostnader i dom av den 3 februari 2011 med angivande av följande skäl. Sloganen utgör inte något näringspåstående eller hälsopåstående i den mening som avses i förordning nr 1924/2006 och omfattas således inte av tillämpningsområdet för förordningen. Den utgör däremot en vilseledande beteckning i den mening som avses i den första meningen och i punkt 1 i den andra meningen i 11 § stycke 1 LFGB, eftersom den aktuella produkten har en betydligt högre sockerhalt än motsvarande volym standardmjölk.
- 21 Ehrmann överklagade domen från Oberlandesgericht Stuttgart till Bundesgerichtshof (federal domstol i högsta instans), varvid bolaget vidhöll yrkandet om att Wettbewerbszentrales talan skulle ogillas.
- 22 Enligt Bundesgerichtshof utgör sloganen inte en vilseledande beskrivning i den mening som avses i den första meningen och i punkt 1 i den andra meningen i 11 § stycke 1 LFGB och den kan inte heller kvalificeras som ett näringspåstående i den mening som avses i artikel 2.2 punkt 4 i förordning nr 1924/2006. Bundesgerichtshof anser emellertid att sloganen utgör ett hälsopåstående, i den mening som avses i artikel 2.2 punkt 5 i förordningen, och har till stöd för detta anført följande. Ur omsättningskretsens synvinkel har mjölk en gynnsam effekt på hälsan, särskilt för barn och unga, bland annat på grund av de mineralsalter den innehåller. Sloganen tillskriver den aktuella produkten en gynnsam effekt genom att den likställer den med det dagliga glaset mjölk. Den antyder härmed att det finns ett samband mellan livsmedlet och konsumentens hälsa, vilket – enligt dom *Deutsches Weintor* (C-544/10, EU:C:2012:526), punkterna 34 och 35 – är tillräckligt för att det ska anses föreligga ett hälsopåstående.
- 23 Bundesgerichtshof har emellertid angett att de uppgifter som föreskrivs i artikel 10.2 i förordning nr 1924/2006 inte angavs i märkningen av den aktuella produkten vid tiden för omständigheterna i det nationella målet, det vill säga under år 2010.
- 24 Mot denna bakgrund beslutade Bundesgerichtshof att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:
- ”Skulle upplysningsplikten i artikel 10.2 i förordning nr 1924/2006 iakttas redan år 2010?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 25 Enligt artikel 10.1 i förordning nr 1924/2006 är hälsopåståenden förbjudna om de inte uppfyller kraven i artiklarna 3–7 i förordningen och de särskilda kraven i artiklarna 10–19 i förordningen samt är godkända i enlighet med förordningen.

- 26 Det framgår även av artikel 10.1 i förordning nr 1924/2006 att ett hälsopåstående, för att lagligen kunna användas enligt förordningen, ska ingå i de förteckningar över godkända påståenden som föreskrivs i artiklarna 13 och 14. Detta villkor innebär att de förteckningar som avses i dessa artiklar måste ha antagits och offentliggjorts.
- 27 I detta hänseende har den hänskjutande domstolen i sitt beslut angett att de förteckningar som avses i artiklarna 13 och 14 i förordning nr 1924/2006 ännu inte hade antagits och offentliggjorts vid tiden för omständigheterna i det nationella målet.
- 28 Ett hälsopåstående ska inte bara uppfylla de villkor som anges i artikel 10.1 i förordning nr 1924/2006, utan det ska även åtföljas av de obligatoriska uppgifter som anges i artikel 10.2 i förordningen.
- 29 Sistnämnda bestämmelse föreskriver nämligen att hälsopåståenden endast är tillåtna om de uppgifter som nämns i bestämmelsen anges i märkningen eller, om ingen sådan märkning finns, i presentationen av och reklamen för produkten.
- 30 Villkoren i artikel 10.2 i förordning nr 1924/2006 anges emellertid omedelbart efter villkoren för att ett hälsopåstående inte ska vara förbjudet, vilka återfinns i artikel 10.1 i förordningen. Enligt en systematisk tolkning av förordningen anknyter villkoren i artikel 10.2 således till villkoren i artikel 10.1. Det förutsätts således att villkoren i artikel 10.1 är uppfyllda för att ett hälsopåstående ska anses tillåtet enligt förordningen.
- 31 Artikel 28 i förordning nr 1924/2006 föreskriver vidare övergångsåtgärder vilka, såsom anges i skäl 35 i förordningen, syftar till att livsmedelsföretagare ska kunna anpassa sig till kraven i förordningen. Övergångsåtgärderna för hälsopåståenden anges i artikel 28.5 och 28.6 i förordningen.
- 32 Enligt artikel 28.5 i förordning nr 1924/2006 får hälsopåståenden som avses i artikel 13.1 a i förordningen, på livsmedelsföretagarens ansvar, göras från och med den dag då förordningen träder i kraft till och med den dag då den förteckning som avses i artikel 13.3 i förordningen antas, under förutsättning att påståendena är förenliga med förordning nr 1924/2006 och med gällande tillämpliga nationella bestämmelser. Detta gäller utan att antagandet av de skyddsåtgärder som avses i artikel 24 i förordningen påverkas.
- 33 Det följer således av ordalydelsen i artikel 28.5 i förordningen att en livsmedelsföretagare, på eget ansvar och med iakttagande av angivna villkor, har kunnat använda sig av hälsopåståenden under perioden mellan förordningens ikraftträdande och antagandet av den förteckning som avses i artikel 13 i förordning nr 1924/2006. Enligt vad som anges i artikel 29 i denna förordning trädde förordningen i kraft den 19 januari 2007 och har varit tillämplig sedan den 1 juli 2007.
- 34 Andra hälsopåståenden än de som avses i artiklarna 13.1 a och 14.1 a i förordning nr 1924/2006 omfattas av de övergångsåtgärder som anges i artikel 28.6 i förordningen.
- 35 Denna bestämmelse avser emellertid hälsopåståenden som har använts före ikraftträdandet av förordning nr 1924/2006, det vill säga före den 19 januari 2007, och i enlighet med nationella bestämmelser. I detta fall framgår det av beslutet om hänskjutande att sloganen började anbringas på den aktuella produkten under år 2010. Artikel 28.6 i förordningen är således inte tillämplig i ett fall som det i det nationella målet.
- 36 Utan att ta ställning till huruvida artikel 10.3 i förordning nr 1924/2006 eventuellt är tillämplig finner domstolen att det således ankommer på den hänskjutande domstolen att i det nationella målet pröva huruvida sloganen omfattas av artikel 13.1 a i förordningen. Om svaret är jakande ska den hänskjutande domstolen pröva huruvida den uppfyller de villkor som anges i artikel 28.5 i förordningen.

- 37 Om så anses vara fallet framgår det vid en sådan systematisk tolkning som nämnts i punkt 30 i denna dom att hälsopåståendet, eftersom det inte är förbjudet enligt artikel 10.1 jämförd med artikel 28.5 i förordning nr 1924/2006, ska åtföljas av de obligatoriska uppgifter som anges i artikel 10.2 i förordningen.
- 38 I detta hänseende anges i artikel 28.5 i förordning nr 1924/2006 att hälsopåståenden får göras under förutsättning att de är förenliga med förordningen, vilket bland annat innebär att den upplysningsplikt som föreskrivs i artikel 10.2 i förordningen måste iakttas.
- 39 Denna systematiska tolkning stöds av den omständigheten att varken artikel 10, artikel 28.5 eller någon annan bestämmelse i förordning nr 1924/2006 föreskriver att artikel 10.2 i förordningen endast är tillämplig efter antagandet av de förteckningar över hälsopåståenden som avses i artikel 13 i förordningen.
- 40 Såsom anges i artikel 1 i förordning nr 1924/2006 syftar förordningen dessutom till att säkerställa en väl fungerande inre marknad samtidigt som en hög konsumentskyddsnivå upprätthålls. I detta hänseende preciseras det i skälen 1–9 i förordningen att man bland annat ska sträva efter att ge konsumenterna tillräckligt med information för att de ska kunna göra sina val med fullständig tillgång till alla fakta.
- 41 Såsom generaladvokaten har angett i punkt 83 i sitt förslag till avgörande gör förekomsten av de uppgifter som anges i artikel 10.2 i förordning nr 1924/2006 det möjligt att skydda konsumenterna, inte bara när ett livsmedel är föremål för ett hälsopåstående som finns med i de förteckningar över tillåtna påståenden som avses i artiklarna 13 och 14 i förordningen, utan även när ett hälsopåstående används i enlighet med övergångsåtgärden i artikel 28.5 i förordningen.
- 42 Vidare rättfärdigar inte det faktum att den förteckning över tillåtna påståenden som avses i artikel 13 i förordningen ännu inte har antagits inte att en livsmedelsföretagare befrias från sin skyldighet att, vad gäller ett påstående som inte är förbjudet enligt artikel 10.1 jämförd med artikel 28.5 i förordning nr 1924/2006, tillhandahålla konsumenterna de uppgifter som anges i artikel 10.2 i förordningen.
- 43 När det gäller övergångsåtgärden i artikel 28.5 i förordning nr 1924/2006 var det nämligen en företagares eget ansvar, om vederbörande beslutade sig för att använda ett hälsopåstående, att dessförinnan skaffa sig kunskap om det aktuella livsmedlets effekter på hälsan och således redan ha tillgång till de uppgifter som krävs enligt artikel 10.2 i förordningen.
- 44 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Förordning nr 1924/2006 ska tolkas så, att upplysningsplikten i artikel 10.2 i förordningen gällde redan under år 2010 för hälsopåståenden som inte var förbjudna enligt artikel 10.1 jämförd med artikel 28.5 och 28.6 i förordningen.

Rättegångskostnader

- 45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 116/2010 av den 9 februari 2010, ska tolkas så, att upplysningsplikten i artikel 10.2 i förordningen gällde redan under år 2010 för hälsopåståenden som inte var förbjudna enligt artikel 10.1 jämförd med artikel 28.5 och 28.6 i förordningen.

Underskrifter